

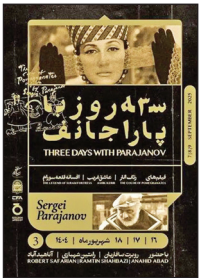

صفحه‌آرا: بهروز قلی‌پور

۷

هنر

۳ روز با پاراجانف در موزه سینما

موزه سینمای ایران ۱۶، ۱۷ و ۱۸ شهریور ۱۴۰۴ میزبان مجموعه‌ای از آثار سرگنی پاراجانف، فیلمساز صاحب سبک سینمای جهان خواهد بود. به گزارش روابط‌عمومی موزه سینمای ایران، شنبه ۱۶ شهر یور نمایش آثار سرگنی پاراجانف

فیلمساز با حضور آرتور مارتیروسیان، معاون وزیر فرهنگ جمهوری ارمنستان در موزه سینما برگزار خواهد شد. در ۱۶ شهریور و نخستین روز، فیلم «رنگ انار» یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین آثار این فیلمساز روی پرده خواهد رفت.

پس از نمایش، نشست نقد و بررسی فیلم با حضور روبرت صافاریان، پژوهشگر و منتقد سینما برگزار می‌شود. روز دوشنبه ۱۷ شهریور، فیلم «عاشق غربی» به نمایش درمی‌آید.

این فیلم نیز از آثار شاخص پاراجانف است و پس از آن رامتین شهبازی، منتقد سینما، در جلسه‌ای تخصصی به تحلیل و بررسی فیلم خواهد پرداخت.

در روز پایانی این برنامه سه‌شنبه ۱۸ شهریور، فیلم «افسانه قلعه سورام» اکران و نشست پایانی این مجموعه نیز با حضور آنانید آباد، فیلمساز برگزار می‌شود. فیلم‌های پاراجانف طی این ۳ روز، از ساعت ۱۸ تا ۲۰ در سالن فردوس موزه سینمای ایران نمایش داده می‌شود.

سینمای جهان

«جنگ ستارگان» پس از ۵۰ سال دوباره اکران می‌شود

پس از موفقیت قابل توجه «آرواره‌ها»ی استیون اسپیلبرگ که در جشن ۵۰ سالگی‌اش روی پرده رفت و مورد توجه مخاطبان قرار گرفت، قرار است فیلم کلاسیک جورج لوکاس هم پس از نیم قرن دوباره اکران شود. «جنگ ستارگان ۴: امید تازه» که آغازگر حماسه‌ای جاودانه بود، به مناسبت پنجاهمین سالگرد اکران در سال ۲۰۲۷، دوباره روی پرده‌های نقره‌ای سینماها خواهد درخشید. این بازگشت تاریخی ۳۰ آوریل ۲۰۲۷ (۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۶) برای جشن گرفتن نیم‌قرن حضور این فیلم در دنیای سینما و کهکشان بسیار بسیار دور آغاز خواهد شد. به گزارش دبزنی، این اکران ویژه از طریق شبکه‌های رسمی رسانه‌های اجتماعی جنگ ستارگان اعلام شده و در یک پست تصویری زیبا نیز آمده است: «جنگ ستارگان: آمیدی تازه» در آوریل ۲۰۲۷ به سینماها بازمی‌گردد تا ۵۰ سال حضورش را در کهکشانی بسیار بسیار دور جشن بگیرد. جالب است که این اکران دوباره، چهارم ماه مه نیز صورت خواهد گرفت؛ روزی که سالانه به‌عنوان تعطیلات «جنگ ستارگان» گرامی داشته می‌شود.

آنتن

«بوقچی» از این هفته می‌آید

مجموعه تلویزیونی «بوقچی» به کارگردانی حسن حبیب‌زاده و تهیه‌کنندگی محمدجواد موحّد از این هفته هر شب روی آنتن شبکه ۳ می‌رود.

در این مجموعه بازیگرانی، چون بیژن امکانبان، حسن پوروشیرازی، شهره سلطانی، شهبان تسلیمی، امیر غفارمنش، سنا ته‌حسینی، مجید عراقی، وحید رحیمیان، یاسمن معاوی، رامین ناصر نصیر، امیر کرلایی‌زاده، فاطمه نیشابوری حضور دارند.

این سریال با نگاهی متفاوت به حواشی پیرامون دنیای فوتبال روایتگر داستانی تازه در بستر این ورزش پرطرفدار است.

«بوقچی» چهارمین اثر از مرکز سریال سوره است که توسط باشگاه فیلم سوره تولید شده و محصول سیمافیلم است.

به هیچ‌وجه ایران را رها نمی‌کنم

فاطمه گودرزی، بازیگر: به‌عنوان کسی که در عرصه هنر فعالیت می‌کند و به‌عنوان یک انسان اجتماعی به هیچ‌وجه ایران را رها نمی‌کنم. من هستم و با آدم‌های اینجا زندگی می‌کنم. نمی‌توانم در کشوری زندگی کنم که فرهنگش را نمی‌شناسم. همه چیز به دانش زبان بر نمی‌گردد، ر صبا

«ناتوردشت» فیلم به‌شدت سختی بود

هادی حجازی‌فر، بازیگر «ناتوردشت»: ما تمام تلاشمان را در این فیلم که به‌شدت هم سخت بود، کردیم و به‌اصطلاح زورمان را زدیم. اگر فیلم را دوست داشتید آن را تبلیغ کنید. از تیم درجه یک بازیگران، مهدی فرجی تهیه‌کننده و محمدرضا مردمان که فیلمسازی با اخلاق و برخلاف من صبور است تشکر می‌کنم. / ایسنا

عکس: همدشوری

توصیه‌های بازی‌گر پدر به بازی‌گر دختر

به دخترم گفتم کفش آهنی بپوش

گفت‌وگوی مژده لواسانی با پژمان بازی‌گر در برنامه «درجه یک» تلویزیون اینترنتی همدشوری

گروه ۲۴: پژمان بازی‌گر، یکی از پرکارترین بازیگران سینمای ایران است. در کارنامه بازی‌گریش همکاری با مسعود کیمیایی، احمدرضا درویش و... دیده می‌شود و در این مسیر با کارگردانان تجاری‌ساز و... نیز همکاری داشته. بازی‌گر در این سال‌ها در

بیش از ۷۰ فیلم سینمایی و ۳۵ سریال تلویزیونی و نمایش خانگی بازی کرده. آخرین کارش در تلویزیون «همگان‌کشی» است. بازی‌گر با حضور در برنامه «درجه یک» از حضورش در سینما می‌گوید و اینکه چرا هیچ وقت نتوانسته روی صحنه تئاتر برود.

گفت‌وگو

پژمان بازی‌گر در نمایش «دولت»

در طول بازی‌گری خود وسوسه نشدید

که حتی یک‌بار هم شده روی صحنه تئاتر بروید؟
بازی در هر مدیوم، توانایی و تکنیک خودش را می‌خواهد. من هیچ وقت تئاتر را تجربه نکرده‌ام. سال ۷۱ و در دوران نوجوانی از انجمن سینمای جوان مرکز گیلان کارم را شروع کردم. دهه ۷۰ دانشجوی شدم. از طریق آقای مجید فهمیم‌خواه وارد انجمن سینمایی جوان گیلان شدم. تجربه تئاتر نداشتم و هیچ وقت جرأت نکردم وارد این عرصه شوم چون نمایش شکل و شمایلش در ۳دهه گذشته متفاوت بود با آنچه این روزها در تالارهای نمایشی می‌بینم.

برایم ترسناک بود و بازیگری در تئاتر را بلد نیستم. آن‌موقع نمایش‌هایی که روی صحنه تئاتر تماشا می‌کردیم، آن نمایش‌هایی نبود که امروز تماشا می‌کنم. فرمش با تئاترهای امروز فرق داشت و به‌نظرم سخت‌تر بود. الان راحت‌تر شده است. در زمان‌های مختلف یک بازیگر سعی می‌کند انتخاب‌های متفاوتی داشته باشد. اگر بخوامم درباره ۳دهه کار و انتخاب‌هایم بگویم، در دهه ۷۰ دوست داشتمم در کارهای آقای مهرجویی، تقوایی، کیمیایی و... بازی کنم. خاسم بنی‌اتمداد و درخشنده و بعدتر حاتمی کیا، درویش و... آن زمان فیلم‌های شاهی ساخته می‌شد. توسط کارگردانان بزرگی که بار سینمای ایران پر دوش آنها بود. افتخار داشتمم بعدها در برخی از آثار حضور داشته باشم. در دهه ۷۰ که جوان خام بودم که حق انتخاب نداشتم و دعوت می‌شدم و می‌رفتم و بازی می‌کردم. نقطه عطف بازی من از «دولت» شروع شد. همای رحمت بر شانه‌ام نشست و بازی کردم و از دهه ۸۰ انتخاب‌بیشتری داشتم. دهه ۹۰ سینما شکل دیگری پیدا کرد. روند فیلمسازی از دهه ۸۰ که اصلاحات شروع شد، متفاوت‌تر شد. فیلمسازان جوان بیشتری وارد شدند مثل سامان مقدم. مدل فیلمسازی تغییر کرد. فیلمسازان در سال‌های پایانی ۷۰ ما ۲۹ میلیون سینمارو داشتیم که امروز به ۱۳ میلیون رسیده است. امروز اگر فیلمی موفق باشد در تبلیغات می‌گویم با ۳ میلیون مخاطب. تعداد مخاطب سینمافت پیدا کرده است.

در «دولت» کاندیدای بهترین بازی‌گر شدید اما انتخاب نشدید؟
کاندیداشدن در جشنواره فیلم فجر باعث می‌شود که دیده شوید چراکه جزو ۲۰ نفر اول سینمای ایران می‌شوید و باعث می‌شود توجه کارگردانان به سمت شما جلب شود. فیلم‌هایتان را ببینند و جزو انتخاب‌هایشان باشند. اما وقتی جایزه را نمی‌برد این مسیر دوباره صفر می‌شود. بخشی از انتخاب‌های من تاشن من برای رسیدن به اهدافم در مسیر دشوار بود. مجبورم کار کنم و خودم را ثابت کنم. در فیلم‌ها خوب بازی کنم و انتخاب‌نشدن این مسیر را برایم سخت‌تری همیشه به این موضوع فکر می‌کردم و طبیعتاً در جوانی انتخاب‌نشدن و جایزه‌نگرفتن برای یک بازیگر سخت است. تالان ۳ بار کاندیدای جشنواره فیلم فجر برای بازیگری شدم اما جایزه نگرفتم و یک‌بار دیگر افتخار برای «هرگ کسبوکار من است» گرفتم. دیگر خیلی به آن فکر نمی‌کنم. الان در این سن اگر به من

نقطه عطف بازی من از «دولت» شروع شد. همای رحمت بر شانه‌ام نشست و بازی کردم و از دهه ۸۰ انتخاب‌بیشتری داشتم. دهه ۹۰ سینما شکل دیگری پیدا کرد. روند فیلمسازی از دهه ۸۰ که اصلاحات شروع شد، متفاوت‌تر شد. فیلمسازان جوان بیشتری وارد شدند مثل سامان مقدم. مدل فیلمسازی تغییر کرد. فیلمسازان در سال‌های پایانی ۷۰ ما ۳۹ میلیون سینمارو داشتیم که امروز به ۱۳ میلیون رسیده است. امروز اگر فیلمی موفق باشد در تبلیغات می‌گویم با ۳ میلیون مخاطب. تعداد مخاطب سینمافت پیدا کرده است

من بخوانم. گفتم بسم و بخوانم. گفت نه همین جا بخوانید. در طول زمانی که فیلمنامه امی خواندم، ایشان جدول سودوکو حل می‌کردند. نگفتمند برای کدام نقش می‌خواهند. من هم نظراتی دادم. گروه بازیگری متفاوت بود. قرار بود پیمان معادی بازی کند و مانی حقیقی با خواهرش در فیلم حضور داشته باشد. ترانه علیدوستی بازی کند. بقیه نقش‌ها انتخاب شده بودند. قرار بود نقش را که شهاب حسینی بازی می‌کند، بازی کنم. گفتند فردا بیا برای قرارداد اما من باید برای یک کار تبلیغاتی که قرار داش را بسته بودم، به شمال می‌رفتم. بعد از بازگشت زنگ زدم دیگر جواب ندادند. بعدتر فرهادی زنگ زد که بیا تمرین. وقتی به مؤسسه کارنامه برای تمرین رفتم همه بازیگران بودند. شهاب حسینی هم بود. فکر کردم در دست نیست که وقتی بازیگری انتخاب شده من هم باشم، حالا چه بازی می‌کردم یا نمی‌کردم و از آقای فرهادی خواستم که حضور نداشته باشم. شهاب حسینی چند جلسه آمده بود و درست نبود من باشم.

چطور با وجود حضور شهاب حسینی باز از شما خواستند که در جلسات تمرین حضور داشته باشید؟

من و شهاب حسینی با هم کار بازیگری را شروع کردیم و قصه قدیمی داریم. اگر بازیگر بوری می‌خواستند من را انتخاب می‌کردند و اگر بازیگر تیره می‌خواستند شهاب انتخاب می‌شد. در «درباره‌الی» هم تصمیم نگرفته بودم. فکر می‌کنم تردید در انتخاب بود. در انتها شهاب انتخاب شد که بسیار بازیگر فوق‌العاده‌ای است. شهاب در بازیگری استاندارد درست دارد.

شما با بازیگری هستیید که مسیر پرکاری را انتخاب کردید؛ پژمان جمشیدی هم درگیر این پرکاری است. منفعت مالی یک ضرر بزرگ دارد اینکه بازیگر تمام می‌شود. شما چه نظری دارید؟
من و پژمان از سال‌های ۸۱ دوست بودیم. استعدادی درخشان در سینماست. فوتبال بازی می‌کرد و مهندسی عمران می‌خواند. وقتی وارد سینما شد، مسیرش تغییر پیدا کرد. او مسیر خود را با همه پرکاری‌هایی که دارد در سینما پیدا می‌کند. ببینید خسرو شکیبایی در سنی درخشید که شاید نسل جدید به آن سن می‌رسد، تمام دفاع از دیالوگ ایراد گرفت به بازی‌های زیادش در سینما. در درونش یک نبوغ و هوشی وجود دارد که در آینده فیلم‌های بهتری بازی خواهد کرد.

محاوره‌ای صحبت کردن کاراکتر یزید در همگان‌کشی پیشهاد چه کسی بود؟

ما سریال‌های «امام‌علی(ع)»، «ولایت عشق» و «مختارنامه» را به عنوان مجموعه تاریخی داشته ایم که در این میان سریال «امام‌علی(ع)» به عنوان اولین سریال تاریخی مذهبی مهم به خودش قواعدی را در دیالوگ نویسی سریال‌های مذهبی برجا گذاشت که به عنوان معیار پذیرفته شد. قاعدتاً وقتی درباره تاریخ اسلام صحبت می‌کنیم زبان عربی است و سریال‌های ما آن را ایرانیزه کرده‌اند و به ادبیاتی رسیده‌اند که در «امام‌علی(ع)»، «مختارنامه» و «ولایت عشق» شاهد هستیم. بقیه سریال‌ها هم عموماً از همین قواعد پیروی کرده‌اند. دفاع از دیالوگ‌های محاوره‌ای سریال «همگان‌کشی» کار من نیست و این پرسش را باید با نویسنده سریال درمیان گذاشت. من در این فیلم نقش یزید را بازی کردم و به‌نظر برای هر بازیگری می‌تواند جذاب باشد؛ نقش چالش‌برانگیزی است. پیشنهاد دادند و من پذیرفتم.

به‌عنوان یک پدر رابطه‌تان با نفیس چگونه است؟ از نفیس بازی‌بگوبید و همچنین خانم مستانه مهاجر.

نفس بازی، نفس این بازی‌است. خیلی دوستش دارم. دختر نوجوانی است که از تابش با مادرش بیشتر از من است. مستانه مهاجر، بسیار باهوش، محترم و مصمم است. به‌نظر من جزو لذت‌ناثیرگذار در سینمای ایران است. تلاش می‌کنم ندانم زنان ایران را پرآوازه کند و برایم قابل احترام است.

جشنواره

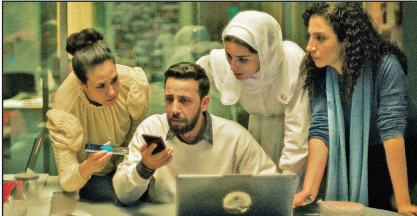
فیلم ضدصهیونیستی رکورد تشویق تماشاگران رادر ونیز شکست

فیلم «صدای هندرجب» با طولانی‌ترین تشویق ایستاده در ونیز روبه‌رو شد و حضاران ۲۲ دقیقه ایستادند و برای فیلم دست زدند و در میان اشک‌ها و شعارهای «فلسطین آزاد» فضایی ضد رژیم صهیونیستی خلق کردند.

اولین نمایش فیلم «صدای هندرجب» در جشنواره فیلم ونیز رویدادی بسیار احساسی را رقم زد. تماشاگران در سالن بزرگ ونیز با چشمانی که از اشک ترشده بود شاهد این فوران احساسات ضدصهیونیستی بودند. این درام قدرتمند و تکان‌دهنده که کارگردان تونسسی، کوثر بن‌هنیه سازنده آن است و به یکی از بحث‌برانگیزترین فیلم‌های حاضر در جشنواره بدل شد، تصویرگر داستان واقعی هندرجب، دختر ۵ ساله فلسطینی است که در مراحل اولیه جنگ غزه شهید شد. این فیلم با تشویق ایستاده باورنشدنی ۲۲ دقیقه‌ای روبه‌رو شد که طولانی‌ترین تشویق ایستاده جشنواره را تاکنون شکل داد. پس از ۲۰ دقیقه تشویق، در تلاشی آشکار برای متفرق کردن حضاران چراغ‌های سالن کم نور شد اما دست زدن ادامه یافت.

التماسی که جهان شنید اما پاسخی نداد

بیش از یک دهه است که کوثر بن‌هنیه، فیلمساز تونسسی مرز میان داستان و مستند را مخدوش کرده و آثاری ساخته که میان دراماتیزه کردن و مستندسازی در حرکنند، اما همچنان ریشه در تجربه زیسته دارند. نخستین فیلم بلند او «افسانه تونس» (۲۰۱۳) با استفاده از تکنیک‌های مستند به یک افسانه شهری محلی پرداخت. فیلم «زببایی و سگ‌ها» (۲۰۱۷) پیامدهای یک تجاوز جنسی در تونس را با دقتی آزاردهنده به تصویر کشید. سال ۲۰۲۰، او نخستین کارگردان تونسسی شد که نامزدی اسکار را به‌دست آورد با «مردی که پوستش را فروخت» یک درام satirical درباره پناهجوی سوری که بدش به کالای هنری بدل می‌شود. ۳ سال بعد، مستند-داستانی «چهار دختر»-ترکیبی از شهادت‌دادن و بازآفرینی- در بخش سابقه جشنواره کن رونمایی شد، جایزه بهترین مستند را برد و سپس نامزد اسکار شد.

جدیدترین فیلم او «صدای هندرجب» که در بخش مسابقه ونیز نمایش داده می‌شود و سپس به تورنتو می‌رود، این درهم‌تنیدگی میان مستند و داستان را بیش از هر زمان دیگر پیش می‌برد. فیلم براساس تماس‌های نهایی هندرجب، دختر ۵ ساله‌ای ساخته شده که در ۲۹ ژانویه ۲۰۲۴ در غزه، پس از آنکه آتش تانک‌های اسرائیل بستگانش را کشت، در خودرویی گرفتار شد. جامعه هلال احمر فلسطین بیش از یک ساعت روی خط با او ماند، در حالی که دختر ک ملتمسانه تقاضای نجات می‌کرد. اما املاتوسی که به‌سوی او فرستاده شد، خود هفاز فرق گرفت و ۱۲امدادگر آن کشته شدند. صدای هند- که بخش‌هایی از آن در فضای مجازی منتشر شد و بعدها توسط رسانه‌هایی چون واشنگتن پست، اس‌کی نیوز و گروه Forensic Architecture تأیید و تحلیل شد- به یکی از تلخ‌ترین و نمادین‌ترین گواهی‌های جنگ غزه بدل شد: التماسی برای پاسخ که در سراسر جهان شنیده شد. با وجود محرومیت از دسترسی به غزه، بن‌هنیه مصمم به واکنش بود. او با هلال احمر و خانواده هند تماس گرفت و سرانجام موفق شد نسخه کامل ضبط ۷۰ دقیقه‌ای را به‌دست آورد. بر پایه آن ماده خام، روایتی ترکیبی ساخت که به‌صدا امدادگرانی متمرکز است که با وجود شرایطی ناممکن کوشیدند جان کودک را نجات دهند. بازیگران فلسطینی نقش امدادگران را ایفا می‌کنند، اما صدایی که از هند شنیده می‌شود، همان صدای واقعی او در ضبط اصلی آن روز است. به گفته کارگردان، «صدای هندرجب» کاری بود آمیخته با مسئولیت: «می‌ترسیدم که به صدای او خیانت کنم که فیلم نتواند یاد هند را پاس دارد.» اگر «چهار دختر» مرز میان حافظه و اجرا را به پرسش کشیده بود، «صدای هندرجب» تماشاگران را وادار می‌کند با خط باریک میان شهادت‌دادن و همدستی روبه‌رو شوند. این پرسش در قلب «صدای هندرجب» جای دارد: فیلمی که گرد التماس یک کودک بنا شده؛ التماسی که جهان شنید اما پاسخی نداد. این اثر نه‌فقط سکوتی را که به هند پاسخ داده شد به چالش می‌کشد، بلکه به همدستی گسترده‌تر کسانی نیز می‌پردازد- از جمله رسانه‌های بین‌المللی- که رنج در غزه را شاهدند، بی‌آنکه بتوانند یا بخواهند پاسخی به صداهای کمک‌خواه بدهند. این پروژه همچنین پشتیبانی چهره‌های بزرگ هالیوود همچون برد پیت، خواکین فینیکس، رونی مارا، الفونسو کوارون و جاناتان گلنزر را جلب کرده است؛ کسانی که به‌عنوان تهیه‌کنندگان اجرای به فیلم پیوسته‌اند و امید را برانگیخته‌اند که صدای هند- که زمانی نادیده گرفته شد- این بار گسترده‌تر شنیده شود.

تونس نیز این فیلم را به‌عنوان نماینده رسمی خود در بخش بهترین فیلم بین‌المللی جوایز اسکار برگزیده است.